

Muntschouwburg

Mark Morris, voor en tegen

Zoals we aankondigden heeft Mark Morris met zijn dansgroep (Monnaie Dance Group Mark Morris, noemen ze dat nu) zijn «entree» gedaan in de Brusselse Munt, met een koreografie vertrokken van Händels pastorale *L'Allegro, il Penseroso ed il Moderato*. Zoals het te verwachten was is een groot deel van het publiek (en van de kritiek) laaiend entoesiast over de prestaties van Mark Morris and his girls and boys. Ook directeur Gerard Mortier is tevreden. Dat is begrijpelijk, want hij heeft Mark Morris van Amerika naar Brussel gehaald en daarbij aardig met het wierookvat gezwaaid. Nochtans had Gerard reeds in Stuttgart, waar hij een koreografie van Morris was gaan bekijken, één en ander opgevangen over zijn poulain.

In de kringen rond Pina Bausch (de extravagante dame wier koreografieën we niet altijd kunnen smaken) had men Morris nogal denigrerend zijn «Amerikaans-coca-cola-kant» aangewreven. In Brussel speelt dat geen rol. Niettemin zijn er hier en daar stemmen opgegaan om er op te wijzen dat de Morris-rozen niet zonder doornen zijn. Afgezien van het feit dat bij de Morris-première de zangsolisten en het Muntorkest niet in hun beste doen waren, was het opvallend dat de koreografie van Mark matte plekken vertoonde, vooral in het tweede deel en dat ook in dat deel de gelukkige gedachten eerder zeldzaam werden.

Daar komt nog de opmerking bij dat er op sommige ogenblikken niet werd gedanst, maar dat er aan ritmische gymnastiek werd gedaan. We gaan het niet zo ver drijven als bepaalde jaloerse Hollanders. In de Nederlandse Volkskrant beweert ene Luuk Utrecht dat «Brussel zijn positie als internationaal toonaangevend danscentrum verloren heeft». Dat is nogal rap gekonkludeerd van deze Luuk die, op zijn elan voortgaand, er nog aan toevoegt dat hij twijfelt of Morris ooit het peil van Béjart zal kunnen halen.

Tot slot is er eveneens betwisting over de kwaliteit van de dansers. Dat speelt in de kaart van een groep protesterende balletmensen uit onze eigen contreien die, aan de voordeur van de Munt, vlugschriften hebben uitgedeeld die melding maken van hun grieven. In plaats van de vroege-

re 60 dansers bestaat de dansgroep van de Munt momenteel uit 27 leden, waaronder 1 (één) Belg. De rest zijn buitenlanders, hoofdzakelijk Amerikanen. Geen nood. Gerard Mortier zal dat varkentje wel wassen.

Jan D'Haese